

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XVI. ÉVFOLYAM 1. SZÁM * 2008. MÁRCIUS * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Ünnepi levél * Isten igazsága – Krisztus * Az egyházközség 2007. évi statisztikája *
Ninivédbe menj * Búcsú Várady Józseftől * Csiha Kálmán: Indulás előtt * „...Jöttödben hozd el a könyveket is...”
* Szeretethimnusz mai nyelven * Magyar szemmel: Wass Albertről * Vén tölgyfánk alatt * Hirdetések, hírek *

KRISZTUS FELTÁMADOTT!

Március 15-ét ünneplő óvodásainkkal

„Feltámadt a mi életünk, vígan méltó
énekelnünk, Úr Krisztust dicsérnünk.”

(350. dicséret)

Ünnepi levél az Olvasóhoz – Utolsó esély

Gyerekkorom óta töröm a fejem, és keresem a választ: hogy lehet olyan minősítetlenül ügyetlen egy generáció népe, hogy elvesztesse egyetlen esélyét az üdvözülésre? Főleg amikor felajánlják neki.

Tömeg tolong jajveszékelve Jairus háza körül, sikító sípok, riasztó gyász-üzenet hirdeti: a lányka halott. Jön Jézus, és megfordítja a megfordíthatatlant. Szomorú menet jön döbönt gyással, részvéttel Nain, a kedves város békés falai közül: egy halott ifjút emelnek vállukon társai. Jézus megérinti, és feltámad. Negyednapos sírt nyitvat fel a halál kegyetlenségét gyűlölő Jézus, és bekiáltja a feltámadás megelevenítő szavait az elmúlásba. A halál kötelekeit – ha már nem kellenek – oldozzátok el! És mindenütt ott az istenkedő tömeg.

Futótűzként terjed a hír, de a szenzáció szalmalángjának kilobbanása után a kételkedés feketére kormosodott keserű gyökere és a gyors feledés lebbenő szélre elszálló pernyéje, marad. Ó, emberiség bölcsei, de kevesen vagytok, akik szent tapasztalások tanúiként képesek vagytok levonni a következtetéseket, és annak alapján elrendezni, újraálmodni életeteket egy nagyobb, szent és igaz összefüggésrendszer tág terében!

A kételkedő nem tudja, mihez kezdjen a csodával, az értetlen a tanítással, a rablelkű a szabadsággal. Virágvasárnap hallelujás várakozása a lengetett pálmáinak optimizmusán vajon túl tudott-e lépni? És akart-e egyáltalán?

Gyümölcs nélküli, teremni nem akaró fügefafa, krisztusi út mellett levő! Jézus csalódottságától örökre száradó, meddő és halott! Hogy megszeppentek a tanítványok, látva, hogy a hit nem intellektuális játék és a csoda nem eljátszott alkalmat helyrehozó ingyen szolgáltatás!

Ettől függetlenül Jeruzsálem nyüzsgött, közlekedett, hagyományt ápolt, ármánykodott és felvonult. Csillogott és dalolt; a nagy tavaszi újjászületésnek ugyanolyan ünnepi tartozéka volt a templomi ezüstkürtök mérföldekre halló bűgása, mint a kés alatt vergődő bárányok utolsó, gyermeksírásszerű hangja. Kit érdekelt tízezrek között párszáz ember problémázgatása egy banális keresztre feszítés okán!

A kellemetlen dolgokat hamar le kell tudni. A népek ünneplését nem illik zavarni véres vesztőhellyel, halálra juttatott békés esélyek mutogatásával, emlegetésével. Feledhető veszteség Jézus. Ezt hitték Jeruzsálemben. Harminc év múltával sóval vetették be a helyet.

Harmadik napon pedig Jézus feltámadt, és megkereste övét.

Felsősfalva (volt Udvarhely vármegye), 2008. Nagyböjt

Szász Tibor András ref. lelkipásztor

ISTEN IGAZSÁGA – KRISZTUS

János ev. 18:36-38a.; 17:17.

A Jézus és Pilátus között zajló párbeszédben Jézus Isten országáról beszél. A hatalom embere, Pilátus talán nem is érti egészen, miről van szó. Hallja a szavakat, de nem érti. Virágvasárnapi jellemvonása a mindenkori embernek, lát, de nem jól, hall, de nem ért. Mást lát és egyebet ért annál, mint amiről valójában szó van. Pilátus, aki a földi hatalmat, igazságot, közrendet képviseli, mint a Római Birodalom illetékes helytartója – lemondóan legyint, amikor Jézus az igazságról beszél. Ugyan micsoda is az igazság? Mintha sok-sok ember kérdését mondaná ki Pilátus. Van-e igazság ezen a földön? S ha van, hol van, mi az?

Az igazság letagadhatatlan; tények, események nyilvánvalósága kellene, hogy legyen. Az igazságot azonban – a földit legalábbis – deformálják, elferdítik, letagadják, megmásítják. Vannak könnyen ellenőrizhető igazságok.

Ha a gyermekünk a matek házi feladatban nem azt írja, hogy $2 \times 2 = 4$, akkor piros tollal kijavítják, mert hiba történt a feleletadásban. Mert a matematikai állítás nem felel meg a valóságnak, az igazságnak. Nem igaz a leírt állítás, hanem hamis. Igen, a hamis ellentéte az igaznak, a hamisság az igazságnak. E világi értelemben is, de még inkább az az isteni igazság 2×2 -öt meghaladó magaslatában. A fény ellentéte a sötétségnek, a tündöklés ragyogása a mindent elleplező homálynak, az élet a halálnak, az áldás az átoknak, a feltámadás húsvéti öröme a golgotai síri sötét reménytelenségének éppúgy mint Jézus Krisztus küldetése a zsidók tőle elvárt küldetésének.

A zsidók igazsága csak farizeusok és írástudók igazsága volt, de jaj azoknak, akiknek csak ennyi az igazságuk. Jézus igazsága isteni igazság, amely minden megnyilatkozásában élő és ható erő, betegeket gyógyító, halottakat életre támasztó, nem e világból való, hanem onnan felülről a világosságnak Atyjától kapott hatalom.

Jézus Krisztus igazsága meghaladja az e világhoz kapcsolódó, e világ törvényszerűségeit vizsgáló és leíró matematikai 2×2 -ös igazságát. Mert Jézus Krisztus igazsága nem evilági, hanem abszolút igazság. A fizikusok mit meg nem adnának, ha a világ fizikai jelenségeit leíró egyenleteket egyetlen úgynevezett világképletben egyesíthetnék. Ez igazolná igazságaikat, amelyeket a résztudományok területein már matematikailag is megfogalmaztak. Pilátus akkor ott lemondóan legyintett, mondván: Micsoda az igazság? Mi boldogok vagyunk, mert tudjuk azt, amit a világ tudósai nem tudhatnak. Nekünk kijelentették és hirdették, a golgotai kereszt és az üres sír hirdeti, hogy csakis Jézus Krisztus az út, az igazság és az élet, Aki azért született és azért jött e világra, hogy bizonyosságot tegyen az igazságról. Akinek köze van az igazsághoz, hallgat szavára, hisz Benne, annak örök élete van. Főpapi imádságában azért könyörög a mennyei Atyához, hogy szentelje meg övéit, akik hallgatnak rá, akik követik őt, szentelje meg őket az isteni igazsággal, az ige igazságával. Mert az Isten igéje igazság. Az az egyetlen idők és terek felett létező igazság. A földi igazságok olykor viszonylagosak, Isten igazsága azonban örök és abszolút. A mi igazságunk Jézus Krisztusban van most is, amikor a Feltámadás ünnepére készülünk, de életünk minden idején és majd halálunk óráján is.

Könyörögjünk mennyei jó Atyánkhöz, hogy szenteljen meg bennünket az ő igazságával, igéjével és Szentlelkével, hogy ne rész igazságokban vagy vélt igazságokban vesszünk el, hanem a Krisztus igazságából nyerve erőt fussuk földi pályánkat az örökkévaló Isten dicsőségére. Ámen.

(V. Zs.)

AZ EGYHÁZKÖZSÉG 2007. ÉVI STATISZTIKÁJA

Megkereszteltünk 2 fit és 3 nőt, összesen 5 főt, úgymint: Bodnár Biankát, Farkas Rolandot, Szalay Valériát, Homolay Krisztinát, Golyán Bencét. Felnőttként **konfirmált** 2 fő: Homolay Krisztina és Csíkos Lilla. **Megesküdött** 2 vegyes vallású pár, úgymint Rossiter John Matthew anglikán – Homolay Krisztina ref., Cserkúti György róm.kat. – Csíkos Lilla ref. **Eltettünk** 2 fit és 3 nőt, összesen 5 főt, néhai N. Szabó Gyula özvegyét Gulyás Ilonát (81 é.), néhai Bencsics István özvegyét Goór Piroskát (81 é.), özv. Lehotai Jánost (84 é.), néhai Kiss János özvegyét V. Lukács Piroskát (83 é.) és Wolf Ervint (ág. hitv. ev. 80 é. Miskolcon)

Úrvacsora hatszor volt. A szent jegyeket adták böjtre Miklós Árpád (14 fi, 28 nő, össz.: 42 fő), húsvétra Demeter Csaba (16 fi, 30 nő, össz.:46 fő), pünkösdre Brückler Ottóné (12 fi, 24 nő, össz.: 36 fő), újkönyérre Hausel Pálné (10 fi, 24 nő, össz.: 34 fő), újborra Bertók József (11 fi, 21 nő, össz.: 32 fő) karácsonyra Papp József (22 fi, 35 nő, 57 fő). Egész évben úrvacsorával élt: 85 fi, 162 nő, **összesen 247 fő.**

Éves perselypénz: 403.220.- forint. **Éves egyházfenntartói járulék** befizetve a lelkészi hivatalba: 558.500.-+ postai csekken: 141.500.-, összesen: **700.000.- forint.**

Adományok **Isten dicsőségére:** Szobonya Teréz 2.000.-, Herczeg Zoltánné 1.000.-, Demeter Józsefné 1.500.-, Bata Imréné 5.000.-, G. Lukács Jánosné 2.000.-, Tóth Sándorné 1.500.-, Lukács Lajos 2.000.-, V. Lukács János 5.000.-, Schwaitzer Jánosné 3.000.-, Bakos Mátyásné 1.500.-, Kassai Istvánné 3.000.-, Kiss László 10.000.-, Goór Valéria 5.000.-, Hurja Zoltánné 2.000.-, Homolay Krisztina 20.000.-, Lévay Józsefné 20.000.-, Homolay Krisztina 30.000.-, Koós Lajos 3.000.-, dr. Alföldi Lajosné 50.000.-, Szabó Károlyné 1.000.-, Sarkadi István 6.500.-, Schwaitzer Jánosné 5.000.-, Várady Zsolt 10.000.-, Kardos Gyuláné 1.000.-, Gyórfi Gyula 5.000.-. Összesen: 196.000.- forint.

Emlékharangszó volt: nh. Gál Adriennek, nh. Lőkös Istvánnak, nh. Brückler Ottónak, nh. Lőkös Andrásnak, nh. Zakar Bélának. Összesen 5 alkalommal: 5.000.- forint.

Várady Zsolt: Ninivédbe menj

Semmi vagy, ha futsz,
Ha célod Tarzusz.
Elbújni sem tudsz,
S pusztulásba jutsz.

Ninivéd rád vár,
Ne tétovázz már.
Indulj az úton,
Ne rágódj múlton,

Negyven napod sincs,
És nincs földi kincs,
Mi megmentene,
S békéd lehetne.

Az Úr veled van,
Dicső neve nagy,
Megsegít, megáld,
Menj hát, menj tehát!

Búcsú Várady Józseftől a kondói templomban

A Debreceni Református Teológiai Akadémián 1954-ben végzett, még élő hallgatótársak nevében Ágoston István Görgy lelképásztor, egyháztörténész búcsúztatta az egykori barátot. A kondói templomban elhangzott gyászbeszédet közöljük az alábbiakban.

Pár hónappal ezelőtt jártunk ezen az Istentől megáldott szép vidéken (a Pitypalatty-völgyben) búcsút venni évfolyamtársunktól. Aztán nem sokkal később ismét, hogy részvétet nyilvánítsunk egy szolgatársunk ravatalánál. Most újra eljöttünk, hogy felhangozzék temetési „himnuszunk” hangja: „Az embereket Te meghagyod halni” (90. Zsoltár). Beteljesedve látjuk Arany János, nagy magyar költőnk

versének ama szakaszát: „Halnak, halnak egyre halnak / Színe-lángja a magyarnak. / Itt is egy név, ott is egy név, / Hányat elvisz minden egy év!”

Rövid néhány hónap alatt harmadszor állunk lelképásztor koporsója mellett. De fölmerül a nagy kérdés, hogy ezt követően lesz-e újra „színe-lángja” az eltávozott magyaroknak, mint ahogyan az előző nemzedékeknek volt, mint ahogyan a most elköltözött Várady József édesatyja szellemi örökségét vitte tovább, vagy olyan nemzedék áll a dicső magyar elődök nyomába, amely azon vitatkozik, hogy „igen”-t mondjon-e vagy „nem”-et? Hát lehet ez egyáltalán kérdés?

Most egy igent mondó, aktív szolgatársat, egy tevékeny évfolyamtársat, egy hűséges, régi jóbarátot szólított az örök hazába az Úristen. Úgy is mondhatnánk, hogy a katedrálról, a templomból, a szolgálati helyről, az oltártól hívta haza. („Jöjj haza jövel gyermekem...” 421. ének)

Az oltáron égett a tűz, füstje serényen szállt az ég felé, édes fűszeres illat töltötte el a hajlékot. A körülállók dicsérték az Urat. Egyszer csak ellobbant a láng, a tűz kialudt. Halálos csönd támadt: „Szó bennszakad, hang fennakad, lehellet megszegik...”

Mégis az életnek beszéde továbbélésről kiált: „ama nemes harcot megharcoltam, ...futásomat elvégeztem..., eltételezt az igazság koronájára...”

Először önmagával harcolta meg „ama nemes harcot”, amikor jöllehet ifjú korában először más irányba vette élete pályáját, mégis az Úristen az Ige szolgálatánál tartotta a teológián. Nem ő választotta magának az utat, hanem Istentől kapta, Tőle elfogadta, s mindvégig megmaradt rajta. Nem tért le róla, nem állt meg rajta, nem hagyta abba.

Nem csak a harcot harcolta meg, hanem a futását is elvégezte, ameddig Istene kimérte. Miután a túlvilági sugallattal megkapta a jelt Urától, elindult sok ezer kilométeres futására. Templomokat, katedrákat, Úrasztalokat, parókiákat, orgonákat, temetőket, lelkeszi sírokat, Isten szolgálóinak földi munkaterületét gyűjtötte össze, hogy azok gyarló földi szemek előtt is bizonyosságul álljanak és örökségül legyenek az utókor számára. Beszéljenek arról, hogy hitpróbáló korszakban is volt „színe-lángja a magyarnak”, amely a nemes harcot igyekezett megharcolni!

Várady József olyan kalászkokat gyűjtött, amelyeket még senki! Munkája, fáradozása meghozta gyümölcsét. Századokon át megmarad a magyar református egyháznak és a magyarságnak. Isten országát közel hozza a szemekhez, a szívekhez, hirdeti és szolgálja az ő dicsőségét.

Azzal a keresztyéni, krisztusi reménységgel búcsúunk tőle egyidőre a feltámadás reménységével, hogy végezetre eltételezt számára az „igazság koronája”. Ezért legyen Istené a dicsőség! Soli Deo gloria! ■

Csiha Kálmán: Indulás előtt

Nem tudom Uram, milyen lesz világod,
Ha majd a Fénybe, Hozzád érkezem,
S mi itt a földön annyi mindent látott,
Humusszá lett már megfáradt szemem.

Mivel látok majd, ha majd látni vágyom,
S mi lesz a hang, ha szólnom kellene?
Mivel lépek a furcsa, égi tájon?
Mi lesz a csók, és mi lesz a neve?

Árva leszek majd, mint idegen gyermek,
Kit a lelenház kapujában lelnek?
Vagy olyan leszek, mint boldog újszülött,
Fölém hajoló, hű lelkek között?

Nem tudom Uram, milyen lesz a kerted,
És milyen lesz majd égi udvarod.
Lesz-e tavasz? A rigók énekelnek?
S lábunk alatt ragyognak csillagok?

Ha indulni kell láthatatlan úton,
Szivárványhídon, szent fények felett,
Fáj itt hagyni – bevallom Neked –
Szép világod, s mind, aki szeretett.

Csoda-világ volt minden új tavasz.
Mebámultam rügyező ágaid,
Gyermekszemek tündöklő vágyait,
S hogy sáros öszre fehér hó havaz.

Még annyi mindent kellene csinálnom!
S bár évek során összetört sok álmom,
S a horizonton furcsa fény ragyog,
Bevallom, hogy még mindig álmodok!

...

Bocsásd meg Uram: nem sikerült minden,
És összetörtem sok szép tervedet.
Ha sáros lett itt lent a lábnyomom,
Bocsásd meg, Uram, menni kell, tudom,

Bocsásd meg nekem, s nyújtsd felém kezed!

2007. március 7.

Krisztus mondja: Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz énbenem, ha meghal is, él; és aki csak él és hisz énbenem, soha meg nem hal. (Ján. 11:25-26.)

„...Jöttödben hozd el a könyveket is...” (2Tim 4,13b)

Várady József lelkipásztor emlékére

Borsod-Gömöri Egyházmegyénk elmúlt 12 hónapjában 8 lelkipásztor ravatala felett kellett megállnunk. Szomorú és együtt érző szívvel tettük ezt. Az Igére figyeltünk, áldott életutakra emlékeztünk, hálát adtunk, és vigasztalást kerestünk. Igen nehéz utakon járat bennünket az Úr, de nem vagyunk szeretete, kegyelme és útmutatása nélkül. Az atyai nemzedék Istentől megáldott és megszentelt élete hihetetlenül gazdag, megerősítő üzenetekkel szolgál a fiak és az unokák nemzedékének. A 20. század második harmadának elején születtek, a háború alatt és után tanultak, és a harmadik harmadot küzdötték végig lelkész szolgálatukban, és a „szél szembe fújta vala” (Mt 14,24b) és szembe fúj az ma is.

Kegyelettel emlékezünk lelkipásztóinkra:

Balla Lajos emódi lelkipásztorra,
Dr. Mészáros István Miskolc-avasi lelkipásztorra, püspök úrra,
Béres Balázs hejőpapi lelkipásztorra,
Pásztorné Tóth Gabriella lelkipásztornő testvérünkre, aki Vadnán szolgált,
Dr. Mészáros Istvánné Miskolc-avasi lelkipásztorra,
Soós Lajos sajkópapjai lelkipásztorra,
Kurucz József varbói lelkipásztorra, és akiről most részletesebben szeretnék írni, **Várady József** 78 évet élt lelkipásztorra.

A Pittypalatty-völgyön három hónap alatt harmadszor telt meg egy-egy templom, az ott szolgált vagy éppen még ott szolgáló lelkipásztor temetése miatt. Így gyülekeztünk össze január 27-én vasárnap délután Kondóra, gyászistentiszteletre. Nemesak összegyülekeztünk, hanem együtt is voltunk az Ige mellett, a ravatalok fölött állva.

Sajátos, egyedi szín volt ő a lelkész közösségünkben. Egy kis gyülekezet hűséges gondviselője és építője mind

külső, mind belsőképpen 46 éven át. 54 évi folyamatos lelkipásztori szolgálattal rendelkezett. 1930. május 14-én született Sajóvamoson, ahol édesapja a gyülekezet lelkipásztora volt, több mint 40 éven át. 1948-ban még a Református Lévayban érettségizik. Sárospatakon tanul a teológián, majd 1952 után Debrecenben, és itt szerzi meg lelkési oklevelét 1956-ban. Dr. Gulyás Jolán doktornő személyében egy igen hűséges, őt mindenben támogató és őt – úgy amint volt – elfogadó feleséget kapott.

A fényképezéshez már diákkora óta volt érzéke, adottsága. Képeit az 1950-es évektől fogva ő maga dolgozta ki, és mind a mai napig élők azok a képek. A mindennapi élet dolgait, eseményeit fényképezi: gyülekezeteket, családokat, az eklézsia népét.

Az 1980-as évek elején érszűkületes lett a lába. Ezékiás királyhoz hasonlóan az Úrhoz kiáltott, és meghallgattotta az imádság, még a 15 évhez is adott idő. Egy fogadalmat tesz az Úr előtt az ő szívében, hogy egyházáért, annak egész közösségéért „jó dolgot” (2Krón 34,2) cselekszik. Hálaadásból születik meg az első templomos könyv 1987-ben egyházmegyénk támogatásával. 20 év alatt 12 templomos könyv jelenik meg. Könyveihez neves szakemberek írnak előszókat. Rab Zsuzsaneki ír egy verset. Hatalmas mennyiségű képanyag, óriási történelmi dokumentációk, gyülekezetek, templomok, orgonák, harangok, parókiák, temetők történetéből, Tiszáninneri lelkipásztorok névsora a reformációtól fogva. Végigjárta temetőinket, lelkipásztorok sírjait kutatta fel, dokumentációkat tárt elénk. Kárpát-medencei református magyarságunk mintegy 3 ezere becsülhető templomából több mint kettőezerben járt. Talán ő lehetett ma az a református lelkipásztor, aki a legtöbb templomot látta, megismerte, lefényképezte, történetüket összegyűjtötte.

Lefényképezte a gyülekezeteket, presbitériumokat. Könyvei tudományos könyvtárak, gyűjtemények polca-

in vannak. Megmutathatók, megnézhetőek, kézbe adhatóak. Könyveit eljuttatta szerte Európába és az Amerikai Egyesült Államokba is. Fontos, hogy mit mutatunk meg és fel magunkból, úgy fognak megismerni bennünket.

Wass Albert, amikor az USA-ban élt, nem értette, hogyan vélekedhetnek az amerikaiak olyan negatív módon a 20. századi Kárpát-medencei magyarság életéről. Amikor bement a Kongresszusi Könyvtárba, és erről a témáról keresett könyveket, csak az antantalmak által leírt és kiadott könyveket találta. Ebből tájékozódta, mivel nem volt más. Ekkor Wass Albert megírta Erdély történetét a számunkra.

A Doktorok Kollégiuma Egyháztörténelmi szekciójában dr. Csohány János professzor ismeri el munkáját, és az ő segítségével és tanácsainak felhasználásával tartja meg évi beszámolóit elvégzett munkájáról. E közösség nevében professzor úr objektív tények felidézésével és példaként állításával személyes, baráti hangvételű búcsúbeszédet mondott. Köszönjük.

2007. augusztus 27-én Tatán, Ráday Mihály a XXVI. Város- és Faluvédők Országos Találkozóján Podmaniczkydíjjal tüntette ki munkásságáért, a 12 könyvéért.

Munkáját egyházunkon belül hivatalos elismerés nem illette, mint ahogy sokféle tekintetben vannak restanciáink igen hűséges szolgatársaink iránt. Le kell azonban írni azt is, hogy a múlt évben zsinati határozat született ez évre különböző lelkipásztoroknak adható elismerésekről. Adja Isten, hogy elérje célját.

Apróságnak tűnő dolog lehet, de lelkipásztorok munkáját azzal is segítette, hogy évenként kártyanaptárakat készített, címkével, adószámmal az 1% felajánlásához. Egy nemes cél érdekében végzett értékes munkát. Ezeknek a kártyanaptáraknak a heti besztása olyan, mint a Bibliaolvasó kalauzé és a református falinaptáré: vasárnapkal kezdődik a hét. A nyomdászati világban szokásos programot átalakított, mert ennek a dolognak ez a bibliai rendje, így adható kézbe.

Előkészületben, nyomdakész állapotban van számítógépén – mivelhogy 70 évesen megtanulta a különböző képezelő és könyvszerkesztő programok használatát – több könyve a Dunamellékről, Dunántúlról, Királyhágómellékről, Felvidékről.

Az Édesapa éveken át magával vitte fiait, hogy megismerjék és megszeressék a szolgálatnak ezt a lehetőségét is. Reméljük, hogy mindhármuk életének értékes kincse lesz az apai örökség, annak ápolása.

A történelem felmutatta már azt sokszor, hogy nemzedékek egymásra épülő munkája milyen csodálatos fejlődést hoz, milyen áldásként tud jelentkezni a közösség életében.

Pál apostol az ifjú Timótheustól kéri, hogy Rómába tartva hozza magával a könyveket is, kiváltképpen a hárttyákat. Pál kincse szívében, lelkében az Ige szava, amit Krisztus megjelenése hozott az ő életében. Az, hogy már könyvek is vannak és pergámenek is használhatóak, már más is olvashatja, értheti és épülhet belőle, ez a legnagyobb öröme. Efelett való örömet át kívánja adni. Így

volt Várady József lelkipásztor testvérünk életében, a könyvek tekintetében is.

Várady József lelkipásztor testvérünk ajándékot, 12 könyvet tudott, kívánt hozni az Úrnak házába, az Ő dicsőségére. Könyvekben hozta az elmúlt századok, de kiváltképpen a 20. század és a 21. század első éveinek gyülekezeti történelmét, dokumentumfotóit. Ha így együtt marad meg, akkor is egy egységet alkot a maga erőnyeivel, vagy hiányosságaival. Ha Isten előtt kedves és folytatása adatik, még inkább hálaság leszünk azért a mi Urunknak, hogy effajta talentumait a mi tiszáninni vidékünkön helyezte el szolgáló életében.

„Boldog az a szolga, akit az ő Ura mikor hazajön, ilyen munkában talál.” (Mt 24,46)

Gazda István esperes

A SZERETETHIMNUSZ MAI NYELVEN

Isten=Szeretet

Ha olyan kiváló szónok vagyok is, mint Kossuth Lajos, vagy Martin Luther Kinggel együtt hirdetem, hogy „van egy álmom”, de szeretet nincs bennem, olyanná lettem, mint egy leomlott templomtorony megrepedt harangja.

Ha futurológusként, a jövő mérnökeként vagy csalthatatlán közvélemény-kutatóként előre látom is a jövőt, szeretet pedig nincsen bennem, olyan vagyok, mint egy összelapított üres kólás doboz, amelyet unottan rúgnak tovább a kamaszok.

Ha akkora hitem van is, mint Assisi Ferencnek, Luther Mártonnak és egy dunántúli paraszt-asszonynak együttvéve,
De szeretet nincsen bennem, olyanná lettem, mint a szél által cibált ördögsekér.

Ha önfeláldozóan támogatok is alapítványokat, vagy tizedet adok minden jövedelmemből, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint aki követ ad kenyér helyett és skorpiót hal helyett.

Ha két végén égetem is a gyertyát, hajnaltól késő estig robotolok, éveken át nem megyek szabadságra, ám szeretet nincs bennem, olyan lennék, mint egy üresbelű hagyma.

Ha naponta végigjárom a damaszkuszi utat, rongyosra olvasom a bibliámat, ha halálomra bizakodó hittel tekintek, úrvacsorával vagy a betegek szentségével megerősítve készülök elmenni, de szeretet nincs bennem, semmi hasznom abból.

A szeretet jelentéktelen, mint amikor valaki számárháton vonul be a városba.

A szeretet neveltség tárgya, mint amikor valakinek kezébe nádszálat, fejére töviskoszorút adnak.

A szeretet balek, mint amikor valaki kínzóért imádkozik.

A szeretet esendő, mint amikor valaki azt mondja: „szomjúhozom”.

A szeretet meglepő, mint amikor valaki szelíden megszólít egy gyászoló asszonyt a hajnali kertben.

A szeretet játékos, mint amikor valaki tanítványai előtt megy Galileába.

A szeretet nem fúj egy követ a bennfentesekkel, nem kacsint össze a hatalommal, nem bizonygatja önmaga fontosságát, nem örül a pártok és politikusok acsarkodásának, de együtt örül az asszonnyal, aki megtalálja elgurult drachmáját.

Nem örül az ügyeskedéssel szerzett vagyonnak, de együtt örül a mezők liliomaival és az ég madaraival.

Nem örül a doppinggal elért világcúcsnak, de együtt örül a fogyatékos kisfiúval, aki szája szélén csorgó nyállal, nagy erőfeszítésekkel társának tudja dobni a labdát.

A szeretet soha el nem múlik.

Nem veszti el szavatosságát, nem évül el, nem kerül ad acta, nem lesz unalmas, mint a tegnapi újság.

Legyenek bár istentiszteletek, véget fognak érni, legyenek bár egyházak, meg fognak szünni, legyen bár ökumenikus mozgalom, el fog töröltetni.

Mert még nem találtuk meg a rák és az AIDS ellenszerét, nem értjük távoli földrészek lakóinak a nyelvét, nem fogjuk fel más civilizációk felénk sugárzott jeleit.

Ám egykor majd egyetlen asztalt ülünk mindnyájan körül, és Ő lesz majd minden mindenkben.

Mert a szeretet nélküli kötelességtudat kedvetlen.

A szeretet nélküli felelősség: figyelmetlen.

A szeretet nélküli igazság: kemény.

A szeretet nélküli okosság: gögös.

A szeretet nélküli barátságosság: hűvös.

A szeretet nélküli rend: kicsinyes.

A szeretet nélküli hatalom: kíméletlen.

A szeretet nélküli birtoklás: fősvény.

A szeretet nélküli adakozás: képmutató.

A szeretet nélküli vallásosság: bigott.

A szeretet nélküli hit: vakbuzgó.

A szeretet nélküli remény: fanatikus.

A szeretet nélküli élet: értelmetlen.

Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három.

Ezek közül pedig a legnagyobb: JÉZUS.

Fabinyi Tamás

MAGYAR SZEMMEL

Wass Albert: Ébredj magyar!

Nemzetemet dúlta már tatár,
harácsolta török,
uralkodott fölötte osztrák,
lopta oláh, rabolta cseh.
Minden szomszédja irigyelte mégis,
mert keserű sorsa
istenfélő nemzetté kovácsolta.
Becsület, tisztesség, emberszeretet
példaképe volt egy céda
Európa közepén!
Mivé lett most?
Koldussá vált felszabadult honában,
züllött idegen eszmék napszámosa!
Megtagadva dicső őseit,

idegen rongyokba öltözve
árulja magát minden utcasarkon
dollárért, frankért, márkáért,
amit idegen gazdái odalöknek neki!
Hát magyar földön már nem maradt
magyar
ki ráncba szedné
ezt az ősi portán tobzódó
sok-száz idegent?

Ébredj magyar!
Termőfölded másoknak terem!
Gonosz irányba sodor
ez a megveszekedett új történelem!

100 éve született, 10 éve halt meg – gróf cegei Wass Albert élete

Kolozs vármegyében született, Válaszúton. Első feleségétől, aki unokatestvére volt, hat fia született. Közülük egy korán meghalt. Fiai közül Wass Huba jelentős karriert futott be az amerikai hadseregben. Dandártábornoki rangot ért el, és részt vett egyebek között az 1991-es Sivatagi vihar hadművelet harcászati terveinek kidolgozásában.

Wass Albert tanulmányait Debrecenben, a németországi Hohenheimben és Párizsban végezte. Erdélybe apja betegsége miatt 1932-ben tért vissza, egy ideig azonban nem tudott még a családi ügyekkel foglalkozni, mert a román hadseregben a kötelező sorkatonai szolgálati idejét töltötte. Nagyapja halála után, 1936-ban átvette az egyházi tisztségét, így lett az erdélyi magyar református egyházkerület főgondnoka.

A második bécsi döntés (1940. augusztus 30.) alapján Erdély északi része felszabadult a 20 éve tartó román (oláh) megszállás alól, újra Magyarország része lett. A következő év elején Wass Albertet a magyar Mezőgazdasági Minisztérium erdészfelügyelőnek nevezte ki Désre. Két hónappal később pedig a kolozsvári Ellenzék című lap irodalmi szerkesztője lett.

Mint tartalékos tiszthelyettes 1942 májusától három hónapos katonai kiképzésen vett részt, melynek végétével a Magyar Királyi Lovasság zászlósi rangját kapta meg. A következő év márciusában a lap főszerkesztőjét behívták a hadseregbe, Wass megbízott helyettes lett. Wass Albert saját életrajzában meséli el, hogy alig három hónap után „két német a Gestapóval behatolt a szerkesztőségbe, felmutatva a parancsot, hogy a német hadsereg megbízásából „felügyelniük” kell a lapot, egyszerűen kísértálm az irodámból, és felmentem a hegyekbe. Két hét múlva édesapám régi barátja, Veress Lajos tábornok üzent, hogy a németek „keresnek” engem. Hogy elkerülje a kellemtlenségeket, Veress tábornok, aki az Erdélyben állomá-

sozó magyar hadsereg parancsnoka volt, egyenruhát adott nekem, s mint alhadnagyot Ukrajnába küldött a 9. Magyar Királyi Lovassággal, ahonnan csak karácsonykor tértem vissza. „Ezt a feladatot olyan ól látta el, hogy kétszer is megkapta a vaskeresztet.

Wass különböző beosztásokat látott el a hadseregben, majd 1944 áprilistól Veress Lajos tábornok szárnysegédje lett. A háború vége felé közeledvén a szovjet csapatok (majd később a románok is) egyre beljebb nyomultak. 1944 decemberében mutatták volna be egy drámáját a Nemzeti Színházban, de a bemutató a szovjet megszállás miatt elmaradt.

A II. világháború utolsó szakaszát katonatisztként élte át. Nem várta meg Észak-Erdély újbóli román elfoglalását, 1945 húsvétján lépte át a nyugati határt Sopron mellett, az emigrációt választotta. 1952-ig Németországban élt, Bleichbachban, később Hamburgban. Onnan 1951. szeptember 21-én az amerikai hatóságok megfelelő vizsgálatainak lefolyása után (egészségügyi, illetve hatósági vizsgálatok) az Egyesült államokba utazott, ahol nyugdíjaztatásáig, a floridai egyetemen a nyelvi laborban dolgozott mint technikai segédszemélyzet (ő kezelte a magnószalagokat). Amerikába már nem vitte magával feleségét és gyermekét, mivel akkoriban az USA tbc-s beteget nem engedett bevándorolni.

A román Néptörvényszék 1946 tavaszán Wass Albertet távollétében halálra ítélte háborús bűnökért és gyilkosságért. Azzal vádolták, hogy 1940-ben az Észak-Erdélybe bevonuló magyar csapatoknak parancsba adta egy ortodox papcsaládjának és néhány románnak, a helyi zsidó kereskedőnek és családjának, valamint az ortodox román pópának és annak magyar szolgálójának a kivégzését.

A román hatóságok többször is kérték kiadatását, 1979-ben az USA Igazságügyi Minisztériuma többszöri átvizsgálás után, nem kellő megalapozottságára hivatkozva elutasította a kérelmet. Ez történt akkor is, amikor a Wiesenthal alapítvány tett feljelentést ellene, mivel azok között az emberek között, akiknek kivégzésére állítólag parancsot adott, két zsidó is volt. Az USA az ügy átvizsgálása után ejtette a vádakat.

Wass Albert többször is azt állította, hogy a román kommunista állam titkosrendőrsége, a Securitate merényletek sorozatával igyekezett őt megölni – ezt azonban nem sikerült bizonyítani.

Az Egyesült Államokban töltött emigrációja során a Floridai-félsziget közepén elhelyezkedő Ocala Nemzeti Park területén lakott haláláig. Astorban halt meg 1998-ban. Kívánsága teljesült azzal, hogy hamvai Erdélyben, a marosvécsi Kemény kastély kertjében, Kemény János mellett nyugszanak. (Bors Vezér Népe 2008. február cikke alapján a Szerkesztő)

Wass Albert: Szent a falu

Két emberfajta él, az egyik
önmaga elől elmenekszik,
a másikhoz nem ér a láрма,
mert elrejtőzik önmagába.

Az egyik élete malom:
mindent felörlő izgalom.
Rohan, s az élet fut vele,
pénzcSORgető kacér zene
kíséri éjjét, nappalát,

s agyába örli vad dalát.
Izzítja egyre a kohót,
és épít felhőkarcolót,
és épít büszke tornyokat,
és szédít messze ormokat
(telefon, autó, lift, vonat).
S az élet mégis elrohant:
mit ér a szikratáviró,
mit ér a tőzsde, rádió,
a gép-óriások mind mit érnek?

Az érctraverzek égig érnek,
a reklámfények égig érnek,
a villanydrótok égig érnek,
az Istenig föl mégsem érnek,
s a gyertyák mégis tövig égnek.

A másik élete: falu.
Nádfedelű. Meszelt falú.
A két szeme két tiszta ablak:
reggeltől-estig nyitva vannak.

Vagy felnéznek a fényes égre,
vagy mindkettő a rétre néz le,

s körös-körül oly halk a béke,
mint messzi csermelyek zenéje.
S bárhogy forogjon a világ:
a réten mindig lesz virág.
És harsoghat a dárídó,
s épülhet sok száz emelet:
itt él tovább a szeretet,
és Isten jár a kert alatt.

A falu mindig megmarad,
a falu mindig egy marad:
a falu mindig szent marad!

Várady Zsolt: Vén tölgyfánk alatt

Itt állasz, némán dacolva,
Századokkal viaskodva,
Tél fagyában, nyár hevében
Mozdulatlan nagy hűségben.

Te, kertünknek vén csodája,
Erdőnk ékes koronája,
Régmúlt idők fatanúja,
Ki susogva fújod búdat,
Évgyűrűkben őrzöd múltad,
S égbetörőn mutatsz újat,
Imára kulcsolt ágakkal,
Ki nem fecsegett vágyakkal.

Élted korát Rákóczynak,
Integettéel negyvennyolcnak.
Némán sírtál Trianonkor,
Várva: talán jön egy jobb kor.

De jött vér, szenny; mocsok áradt,
Magyar ember belefáradt.
Ki akarták vágni fáját,
Rabolták földjét s Hazáját.

Életfája majd kiszáradt,
S mivel alig termett már az,

A fejsze a gyökerekre
Ítéletként rá lett vetve.
De a túlélő megmaradt,
Mint az ősi tölgy, a nagy fa,
Ki imádkozik s örködik,
Az Úr féltő kegyelmében
Rendületlen bizakodik.

HIRDETÉSEK

Nagyheti és húsvéti **istentiszteleti rend**: nagycsütörtökön este 6 órakor, nagypénteken délelőtt 10 órakor, este 6-kor, szombaton este 6-kor a gyülekezeti teremben. Húsvétól a templomban leszünk, I. nap délelőtt 10 órakor, délután 3 órakor, II. nap ugyanígy. I. nap délelőtt úrvacsorát osztunk, a további három istentiszteleten a diák, **Mérten Nikolett I. éves** debreceni teológus hirdeti az igét. A **diákpénzt** konfirmandusok gyűjtik a faluban.

Húsvét utántól őszig szüneteltetjük a csütörtök esti vallásos este- ket illetve bibliaórákat.

Az ezévi egyházlátogatóságot húsvét utánra várjuk, pontos idejét jövetelüknek még nem tudjuk.

Május 1-2-3-4-én „PITYPALATTY-VÖLGYI NAPOK” lesz, gazdag rendezvénysorozattal. Országos félmaratoni bajnokság, kápolnai csúcsfutás, téstaparty, virágkötőverseny, templomkoncert, kiállítások, templomtúra. A részletes program honlapunkról megnézhető.

HÍREK

A **templomunk** belső **világítására** közel **80.000.- forint** adomány gyűlt össze a hívektől. Köszönetet mondunk ezúton is a jószívű adakozóknak.

Január 4-én temettük el **özv. Csont Béla 85 év**et élt atyánkfiát.

Január 11-én a keresztyén értelmiségi kávéház szervezésében **Wass Albert esten** vettünk részt, a XX. század írófejedelme születésének centenáriuma és halálának 10. évfordulója alkalmából.

Január 15-én temettük el **id. B. Koós Bálint 82 éves** atyánkfiát.

Január 20-án a presbitérium megvizsgálta és elfogadta az egyházközség 2007. évi **zárószámadását**.

Január 24-én temettük el **Lizák Ferenc 85 év**et élt atyánkfiát.

Január 25-én Várady Zsolt **Sajóbabonyban** prédikált ökumenikus istentiszteleten édesapja, Várady József helyett.

Január 27-én nagy részvétellel temettük el a **78. évében** elhunyt **Várady Józsefet**, aki 46 esztendeig volt hűséges lelkipásztora Kondónak..

Február 10-én volt a **böjti úrvacsoraosztás**. Úrvacsorával élt ez alkalommal 12 fi és 28 nő.

Február 10-12-én 3 napos egyházmegyei lelkész-presbiter találkozón voltunk a lelkipásztor és Gyöngyösi István presbiter Berekfürdön.

Február 18-án temették Budapesten **Filep István** atyánkfiát, néhai Filep Zoltán radostyáni lelkipásztor testvérét.

Február 23-án a III. parasznyai **fánkfesztiválon** szerepeltek és első helyezettek lettek a radostyáni asszonyok.

Március 11-én temettük el **Szűcs Gyula 55 év**et élt atyánkfiát.

Március 14-én a **Radostyáni Hagyományörző Egyesület** részt vett az óvoda ünnepi műsorán, ahol Kossuth-nóta csokrot adott elő. Ezt követően pedig a parasznyai hősi emlékműnél tartott ünnepségen lépett fel.

Március 15-én 10 órakor a művelődési házban a község, az egyházközség, a Hagyományörző Egyesület, a Soli Deo Gloria énekkar valamint a radostyáni ifjúság közösen emlékezett a pesti for-

radalom 160. évfordulóján szép és népes ünnepségen a régi dicső napokról.

Március 16-án a **Wass Albert-év** keretében **Takaró Mihály irodalomtörténész** előadását hallgattuk meg a barcikai templomban ünnepi istentisztelet keretében.

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református
Egyházközség Lapja
Szerkesztő és kiadó:

Várady Zsolt lelkipásztor
H-3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám
Drótposta:

radostyan@gmail.com
Telefon: +36/48/424-570
+36/30/6392903

Honlapcímünk a világhálón:

**[http://www.parokia.hu/
template2.php?id=871](http://www.parokia.hu/template2.php?id=871)**

Megjelenik: Igény szerint,
évente legalább egyszer

**Adomány az újságra
példányonként: 50 Forint**

Lapunknak szánt írásait,
észrevételeiket a fenti címre
kérjük.

XVI. évfolyam 1. szám

(37. szám)

2008. március

**„MONDJUNK HÁLASZÓT HÚ SZÁJJAL ÉS HÚ SZÍVVEL, MERT
RAJTUNK ITT AZ ÚR NAGY CSODADOLGOT MÍVEL...”** (167. dicséretből)

